

mýslícij a wopschijecj hodži, da píšemýslícije
šebi jo tak: Hdý by na šlónzu s kanony kula
wutšjelena byla a wój sapocželi w tym šamym
wołomisknenju khježu twaricj, dha býschce wój
dólkho we nej býdlicj móhli, predy hacj by
wona k wam pýchischla. Pýchetež hdý by tež
wona w runej mjeri a pýchego jenak khiva-
tajzy lecžila (wona móže w 1 sekundzi 300
kóchjow pýchelecjcj), by t. la 25 ljet trebała,
predy hacj by na semju deszahnula. So pak
šlónzo neje kaž kulojta desska, hale kaž nascha
semja w powjetstí pluwata fula, da bo lóžo
wopschijecj. Hale schtó chze jeho reulfosz wo-
pyschijecj, hdvž, hacj runje tak daloka, tajke
hwjetko a tajku cjoplotu na naschu semju szele
a wschuiko zohnuje, schtož milje webšwjecja?

Sslónzo je pólđra miliona króčj wetšhe,
hacj nascha semja. Hdý by pak suutskah du-
dkawe bylo, da mješla we nej nascha semja rum;
tež móhł mješacjk, kotryž je wot semje
50,000 mil sdaleny, hai hdý by tež junkróčj
dale był, bes postorka a sastrorka wołoko neje
swój khód dokonecj.

Zak wulke je šlónze, a wono nastą pýches